

ת"פ 57392/05/16 - מדינת ישראל נגד אסאמה אשהב

ת"פ 57392-05-16
12 יולי 2017

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

הנאשם

אסאמה אשהב

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי הכרעת הדין, ביום 9.5.16, בסמוך לשעה 22:00, הגיע הנאשם יחד עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, לבית ברחוב -----, בו מתגורר א' (להלן: "**המתלונן**").

המתלונן חזר לביתו מהעבודה, ובעת שנכנס לחדר המדרגות של מקום מגוריו והתכוון לסגור אחריו את הדלת, הגיעו מאחוריו מספר אנשים רעולי פנים, ובהם הנאשם, אמרו "משטרה" ותקפו אותו. התוקפים חסמו את פיו של המתלונן באמצעות סרט דביק, שהצטייד בו מבעוד מועד, וקשרו את רגליו באזיקון. הם תקפו אותו, היכו אותו בראשו ובפניו, וחנקו אותו.

הנאשם והאחרים נמלטו מהמקום כאשר הגיעו לשם שוטרים. במהלך הבריחה ניסה הנאשם להסתתר מפני המשטרה ולהעלים ראיות, אך נתפס.

כתוצאה ממעשי התוקפים, נשבר אפו של המתלונן, הוא נזקק לתפרים בראשו, הייתה נפיחות בגופו, ולדבריו הוא סובל לעיתים מקוצר נשימה, מסחרחורות וכן "סובל נפשית". המתלונן אושפז בבית חולים למשך ארבעה ימים.

3. כתב האישום ייחס לנאשם גם ניסיון חטיפה, אך בתום הבאת הראיות, עבירה זו לא הוכחה כנדרש והנאשם זוכה ממנה.

ראיות לעונש:

4. מטעם המאשימה הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשם.

כן הוגש גזר הדין מיום 6.3.2008, בת"פ 40050/07, בו נגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך שבע שנים, ומאסר על תנאי למשך 18 חודשים, אשר נקבע כי הנאשם יישא אותו אם יעבור, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, על העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע. על פי מסמך "איתור כליאות", שהוגש אף הוא על ידי המאשימה, הנאשם שוחרר מהכלא ביום 9.4.15. מאחר שהעבירה בעניינו בוצעה כשנה לאחר מכן, המאסר על תנאי בר הפעלה.

טיעונים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

5. בטיעוניו לעונש ציין ב"כ המאשימה כי שוחח עם המתלונן אשר מסר שאינו מעוניין להגיע שוב לבית המשפט, והוא מבקש להסתפק בדברים שמסר בעדותו בבית המשפט.

ב"כ המאשימה התייחס לחומרת העבירה של חבלה חמורה, הפוגעת בשלמות גופו של הפרט, כאשר במקרה זה העיד המתלונן ארוכות בבית המשפט על הפגיעה בגופו ובבטחונו. לדבריו, מידת הפגיעה בערך המוגן היא ממשית ומוחשית.

ביחס לנסיבות המחמירות, ציין כי ישנה חבירה בצוותא, וכי התקיפה הייתה חמורה ואכזרית.

6. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה, הגיש ב"כ המאשימה אסופת פסיקה.

לדברי ב"כ המאשימה, ישנו פער בין הענישה הנהוגת, העומדת על 3-4 שנות מאסר בפועל, לבין מתחם העונש ההולם במקרה זה. לאור חומרת המעשים, עותרת המאשימה לעונש חמור מהפסיקה הנהוגת, ומבקשת לקבוע מתחם ענישה בין שלוש לבין שבע שנות מאסר בפועל.

7. לעניין קביעת העונש בתוך המתחם, ציין ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, ואת העדרו של הליך שיקומי.

המאשימה מבקשת למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, ולהפעיל את המאסר על תנאי כולו במצטבר.

ב"כ המאשימה הפנה לסעיף 40 לחוק, המאפשר חריגה לחומרה ממתחם העונש ההולם לשם הגנה על שלום הציבור, וציין כי לאחר התלבטות החליטה המאשימה שלא לעתור להפעלת חריג זה, אך היא מבקשת להדגיש שמקרה זה גובל בצורך בהחמרה.

8. לאור זאת עתר ב"כ המאשימה לעונש של 6 שנות מאסר בפועל, בנוסף להפעלת המאסר על תנאי במצטבר, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם:

9. באי כח הנאשם טענו כי "הנאשם מרכין ראש בפני בית המשפט הנכבד ומקבל את הכרעת דינו", וכי הוא מודה לבית המשפט "שהצליח לראות את התמונה המלאה ולזכות את הנאשם מעבירת החטיפה".

לדברי ב"כ הנאשם, על בית המשפט לקבוע עונש שיהלום את המעשים, אך יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם זוכה מהעבירה המרכזית והחמורה שהייתה בתיק. נטען כי לולא עבירה זו, היה הנאשם נשפט בבית משפט שלום.

לגבי הנזק שנגרם למתלונן, טען ב"כ הנאשם כי הפגיעות שנגרמו למתלונן, מבלי להמעיט בערכן, הסתכמו בשבר באף.

עוד טען כי העובדה שהמתלונן לא רצה להגיע לבית המשפט ולהעיד על הנזק שנגרם לו, מלמדת כי המתלונן רוצה לשים את העניין מאחוריו.

נטען עוד כי ביום האירוע היה הנאשם אמור להיפגש עם משפחת ארוסתו, כך שגם לנאשם נגרמו נזקים בגין העבירה. לדברי ב"כ הנאשם, משפחתו של הנאשם היא משפחה נורמטיבית, ואף פנתה למשפחת המתלונן והתנצלה לפניה.

10. אשר לחלקו של הנאשם בעבירה - נטען כי המניע למעשי הנאשם אינו ברור, וכי גם בהכרעת הדין נקבע שלא ניתן לדעת בוודאות האם הנאשם הצטרף בתחילת האירוע או באמצעו, האם הגיע למקום לבד או עם אחרים, כך שחלקו של הנאשם באירוע שנעשה בצוותא - אינו ברור.

11. לגבי הפסיקה הנוהגת, הפנו באי כח הנאשם לשורה של פסקי דין, בהם נגזרו עונשים מקלים מזה שעותרת לו המאשימה, בשל עבירות חמורות יותר. נטען כי פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה אינם מתאימים לענייננו, וכי העונש שעותרת לו המאשימה אינו הולם את המעשים ואין לו אח ורע בפסיקה. לטענת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה במקרים דומים עומד על מספר חודשי מאסר בפועל, ולא על 3-4 שנות מאסר כפי נטען על ידי ב"כ המאשימה.

12. אשר לעונש בתוך המתחם, במה שנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי בהיותו בגיל 18, כשהיה הנאשם צעיר, הוא היה מעורב בעבירות חמורות, וכי שילם את המחיר לחברה וישב בבית הסוהר.

נטען כי ניתן לראות שלאחר שהנאשם הורשע באירוע קשה אחד, הייתה רגיעה, שלאחריה הנאשם מעד שתי מעידות קלות יחסית. ההרשעה הקשה נעברה כשהנאשם היה בן 18, לפני כעשר שנים. היום הנאשם בן 29, בחור צעיר עם עתיד. יש לו משפחה תומכת ונורמטיבית.

13. ב"כ הנאשם ביקשו ליתן לנאשם הזדמנות לפתוח דף חדש, ולא למצות עמו את הדין אלא להסתפק במאסר החופף את תקופת מעצרו של הנאשם, ובפיצוי משמעותי.

לגבי הפעלת המאסר על תנאי ביקשו להפעילו בחופף למאסר שייגזר על הנאשם בתיק זה.

דברי הנאשם:

14. הנאשם עצמו נשא דברים.

הביע צער על מה שקרה. מסר כי הוא בן 29, בעבר נכנס לכלא בגיל 19, וכשיצא מהכלא הבין מה הפסיד. אחיו הצעיר, שהיה בן 15 כשהוא נכנס לכלא, כבר התחתן ויש לו משפחה.

לדברי הנאשם, הוא אדם עם משפחה והורים, הוא תכנן להתחתן כשישתחרר מהכלא, להקים משפחה ולפתוח דף חדש, ופתאום נעצר שוב. הוא מסר בבית המשפט את גרסתו לאירוע, אך הוא מכבד כל החלטה של בית המשפט. לדבריו צריך להסתכל ולהבין אותו, הוא לא הרג אף אחד.

מתחם העונש ההולם:

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

16. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שבמקרה זה מתייחסת לביצוע העבירה יחד עם אחרים, נקבע עונש מאסר של 14 שנים.

17. לצד הענישה שקבע המחוקק, יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

להלן חלק מפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים:

ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.14): המערער והמתלון הם שכנים. במהלך דין ודברים בין השניים, תקפו המערער ושני אחיו את המתלון, ולאחר שהמערער הפיל את המתלון ארצה, היכו אותו שלושתם בראשו באמצעות מקלות מעץ ואתי חפירה. המתלון איבד את הכרתו ונגרמו לו חבלות. על המערער נגזר עונש של שלוש שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ת"פ 5289-07-10 מדינת ישראל נ' יורי גורדיינקו (18.2.16): הנאשם שתה לשוכרה עם חבריו בפארק. למקום נקלע המתלון, ובנסיבות שלא הובררו, התפתח ביניהם עימות פיזי, במהלכו תקף הנאשם את המתלון בעוצמה רבה בחלקי גופו השונים עד שהמתלון איבד הכרתו. למתלון נגרמו חבלות רבות, הוא אושפז ונזקק לשיקום ממושך. לקראת סיום

ההלך, הודה הנאשם במיוחס לו. לנאשם הרשעות קודמות והוא ריצה בעבר עונשי מאסר. על הנאשם נגזר עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר על תנאי של שנה.

עפ"ג (חיפה) 4007-01-16 וולקוביץ נ' מדינת ישראל (18.2.2016): המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה, בכך שבהיותו תחת השפעת אלכוהול, תקף את אחותו וגרם לה לחבלות חמורות בפניה, ובין היתר שברים וחתך. המתלוננת נותחה ואושפזה למשך מספר ימים. לחובתו של המערער עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 18 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, גזר על המערער מאסר למשך 24 חודשים וכן הפעיל במצטבר מאסר על תנאי למשך 12 חודשים. הערעור נדחה.

ת"פ 27777-05-13 מדינת ישראל נ' מראעבה ואח' (10.11.13): בעקבות ויכוח שהתפתח בין המתלונן לבין חלק מהנאשמים, תקפו הנאשמים את המתלונן ולאחר מכן גררו אותו בכוח והכניסו אותו לרכבו של אחד מהם. לאחר מכן נמלטו מהמקום. במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל בין 9 לבין 17 חודשים.

ת"פ 40704-02-13 מדינת ישראל נ' מחמד אבו סווי ואח' (1.6.15): אירוע תקיפה על רקע סכסוך בין נהגים. שני הנאשמים תקפו את המתלונן וכתוצאה מכך נשברו ונעקרו מפיו של המתלונן מספר שיניים. לנאשמים עבר פלילי. בית המשפט גזר על נאשם 1 מאסר בפועל למשך שמונה חודשים, ועל נאשם 2 מאסר בפועל למשך שבעה חודשים.

ת"פ 944-04-12 מדינת ישראל נ' ברק בן סימון ואח' (19.7.12): הנאשמים והמתלוננים שהו בפאב, והתפתח ביניהם דין ודברים על רקע היות אחד המתלוננים עד תביעה נגד אחיהם של שניים מהנאשמים (להלן: "**העד**"). בעקבות התקיפה, שכללה שימוש בסכין, נזקקו המתלוננים לאישפוז. הנאשמים נידונו לעונשים הנעים בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 13 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 55983-07-15 מדינת ישראל נ' רונאל כהן (16.3.17): מריבה שהחלה בין ילדים, הפכה לאירוע אלים בין בני משפחותיהם, במהלכו הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בפניו ולאחר מכן הכהו באמצעות אלת ברזל. למתלונן נגרמו חבלות ממשיות. עברו של הנאשם נקי, תסקיר שירות המבחן היה חיובי בעיקרו וקבע מסוכנות בינונית, וניתנה המלצה לביצוע עבודות שירות. הנאשם הביע נכונות לקבל טיפול. על הנאשם נגזרו תשעה חודשי מאסר בפועל.

תפ"ח 57994-08-16 מדינת ישראל נ' מסארוה ואח' (8.3.17): אירוע בין גורמים עבריינים, במהלכו הוצמד מטען חבלה לרכבו של אחד מהם. המטען התפוצץ ופצע את המתלונן בפלג גופו התחתון. בשל קשיים ראיתיים, הוסכם בהסדר אליו הגיעו הצדדים על עונש מאסר בפועל למשך 54 חודשים. בית המשפט גזר את דינו של הנאשם בהתאם להסדר.

ע"פ 607/07 ראזם עבדל סאלם נ' מדינת ישראל (10.5.2007): המערער הורשע בחבלה בכוונה מחמירה ובהחזקת סכין, לאחר שבמהלך תגרה בין רוכלים, שלף מכיסו סכין, נעץ את הסכין בגופו של המתלונן ובעט בו. למתלונן נגרם פצע דקירה עמוק שכלל פגיעה בריאה והוא אושפז למשך שלושה ימים. על המערער נגזר עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים. בערעור הועמד עונש המאסר בפועל על 24 חודשים, בהתחשב בגילו הצעיר מאוד של המערער ובהעדר עבר פלילי.

ע"פ 7846/08 דוד ממן נ' מדינת ישראל (18.3.2009): המערער הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר

שדקר את המתלונן עם סכין בחזהו ובמותן ימין וגרם לו נזקים בכבד ובכליה. על המערער נגזר עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים. ערעורו נדחה.

ע"פ 3232/11 מדינת ישראל נ' יבגני גורליק (19.7.2011): המערער הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונידון למאסר בפועל למשך 15 חודשים. בית המשפט העליון החמיר בעונש המאסר בפועל והעמידו על 24 חודשים.

ת"פ (באר שבע) 44955-09-15 מדינת ישראל נ' יונס אסד (23.2.2017): הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובהחזקת סכין, לאחר שבמהלך ויכוח מילולי חתך את המתלונן בסכין מספר פעמים במקומות שונים בגופו. למתלונן נגרמו חתכים בידיים, בצוואר ובחזה. בגזר דינו קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, 30 חודשי מאסר בפועל.

מפסקי הדין הרבים שהוגשו, שחלקם פורטו לעיל, ניתן לראות כי קשת הענישה רחבה ביותר, ובהתאם לנסיבותיו של כל מקרה, היא נעה בין חודשי מאסר בודדים ועד למאסר בפועל למשך מספר שנים.

18. ביחס לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה -

הערכים המוגנים בעבירה זו הם הגנה על שלמות הגוף ועל ביטחון האישי של כל אדם.

על חומרתן של עבירות אלימות ועל הצורך בביעורן, ראה למשל ע"פ 6971/13 אושר עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.2014):

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה".

19. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

המקרה שלפנינו חמור, הן בשל המעשים שנעשו כלפי המתלונן והן בשל כך שהמעשים בוצעו בצוואת, על ידי הנאשם ואחרים. הללו הסתתרו במתחם ביתו של המתלונן, וכאשר המתלונן חזר מעבודתו והגיע אל ביתו, תפסו אותו, סתמו את פיו, אזקו את רגליו וניסו לאזק את ידיו, דחפו אותו, חבטו בו בצוואת, ולדברי המתלונן תקפו אותו גם "בדברים חדים", היכו אותו בראשו ובפניו וחנקו אותו, עד שאיבד את הכרתו. מתיאור האירועים נראה כי קדם למעשים תכנון. את מעשיהם הפסיקו הנאשם והאחרים רק לאחר שהגיעו למקום כוחות משטרה.

קשה לשער מה היה עולה בגורלו של המתלונן, אלמלא הבחין אזרח במתרחש, ומיהר להזעיק את המשטרה למקום.

יצוין כי חלקו המדויק של הנאשם באירוע אינו ידוע, שכן המתלונן איבד את הכרתו ולא יכול היה לזהות את התוקפים,

וממילא לא יכול היה לומר מה עשה כל אחד מהם. אך מדובר בחבורה; אשר על פי השתלשלות העניינים, ניתן להסיק כי תקפה את המתלונן בעקבות תכנון מוקדם; חבורה אשר התפזרה עם הגעת המשטרה למקום; כאשר הנאשם נצפה כשהוא עוזב את המקום ונמלט מהמשטרה. לפיכך, ניתן להתייחס אל הנאשם כאל כל אחד מהתוקפים, ולייחס לו חלק במעשים החמורים שנעשו כלפי המתלונן.

20. ולעניין הנזק שנגרם למתלונן -

המתלונן היה מאושפז בבית חולים במשך ארבעה ימים. בשל האירוע אפו נשבר, הוא נזקק לתפרים בראשו, הייתה נפיחות בגופו, ועל פי עדותו, כיום לעיתים הוא סובל מקוצר נשימה, הוא סובל מסחרחורות וכן "סובל נפשית".

מתעודה רפואית שהוגשה במהלך שמיעת ההוכחות, ת/21, עולה כי המתלונן הגיע לבית החולים "לאחר שהוכה ע"י אחרים עם חבלת ראש, צוואר, חזה, בטן... שבר בעצמות האף... פצעים בראש... המטומה בקרקפת ימין", וכי המתלונן התלונן על סחרחורת וכאבי ראש.

21. לנוכח מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, ובהתחשב בפסיקה הנוהגת, אני קובעת מתחם ענישה בין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם:

22. בקביעת עונשו של הנאשם, יש להתחשב לקולה בכך שכתב האישום ייחס לנאשם גם עבירה של ניסיון חטיפה, ממנה זוכה.

לחומרה יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם. הנאשם כיום כבן 30 שנה, ובמהלך השנים היה מעורב בשורה ארוכה של עבירות רכוש ועבירות אלימות. על הנאשם נגזרו מספר עונשי מאסר בפועל, ובהם עונש מאסר למשך שמונה שנים, אשר נגזר עליו בשנת 2008 בגין שורה של עבירות ולאחר שהופעל מאסר על תנאי מתיק קודם.

העבירה הנוכחית בוצעה כשנה לאחר שחרורו של הנאשם מהכלא, ולאחר שקודם לכן הספיק לעבור עבירות נוספות. מעשיו של הנאשם נעשו כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי.

נראה כי בעונשי מאסר ובמאסר על תנאי לא היה כדי להרתיע את הנאשם, וכי האלימות היא דרך חיו של הנאשם.

המאשימה לא ביקשה לעשות שימוש בסעיף 40 לחוק ולחרוג ממתחם העונש ההולם לשם הגנה על הציבור. ואכן, אין במקרה זה הצדקה להטיל על הנאשם עונש העולה על הרף העליון של מתחם הענישה. עם זאת, יש לקוות שעונש מאסר של ממש יהיה בו, הפעם, כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות אלימות נוספות, ובהתאם לסעיף 40 לחוק, יילקח בחשבון שיקול זה בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

23. לא עומדת לנאשם הודאה כנסיבה לקולה. כאמור, לאחר ניהול הוכחות זוכה הנאשם מעבירה של ניסיון לחטיפה. אך הנאשם כפר גם בעבירת האלימות, אשר בה הורשע בסופו של דבר.

24. בהתחשב במכלול השיקולים לחומרה ולקולה, כמפורט לעיל, ייגזר עונשו של הנאשם בחציו העליון של המתחם.

אשר להפעלת המאסר על תנאי - בהתחשב בכך שמדובר במאסר על תנאי ממושך, ובכך שהמאסר על תנאי נגזר על הנאשם לפני שנים רבות, יופעל המאסר על תנאי רק בחלקו במצטבר והשאר בחופף.

סוף דבר

25. לאור האמור לעיל אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 50 חודשים, החל מיום מעצרו בתיק זה, 9.5.2016.

ב. אני מפעילה מאסר על תנאי למשך 18 חודשים, שנגזר על הנאשם בת"פ 40050/07 של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מהם עשרה חודשים בחופף לעונש בתיק הנוכחי ושמונה חודשים במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם מאסר למשך 58 חודשים החל מיום 9.5.2016.

ג. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 25,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.2017.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ז, 12 יולי 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**